

Længe man har § 8, som giver Staten Udgang til at komme i Besiddelse af Opfindelsen mod kun at give Erstatning til Opfinderen, og jeg skal dertil for øvrigt kun føje den Bemærkning, at det kunde jo være lidt tvivlsomt, hvorledes man skulde forstaa dette Udtryk: Genstande, som udelukkende ere bestemte for Krigsbrug. Der sættes nemlig i Svidsen „Baaben“, og dertil føjes saa „Krigsstibe, Torpedoer og lignende Genstande, der udelukkende ere bestemte til Krigsbrug“. Man kan nok blive enig om, at Torpedoer ere udelukkende bestemte til Krigsbrug; men derimod maa det vistnok erkendes, at Baaben kunne bruges til andet end netop til Krigsbrug. — Det andet Punkt, hvor der stilles Ændringsforslag af væsentlig Betydning, men hvor Meningerne have været noget delte, angaar § 3, og jeg vil nævne i Forbindelse dermed § 4. Lovforslagets § 3 gaar ud paa, at der kan meddeles Patent for et Tidsrum af 15 Aar, og i § 4 bestemmes Afgiften for Patentretten. Der har i det hele taget i Udvalget været en Tilbøjelighed til ikke altsfor meget at lette Erhvervelsen af Patenter, og ligesom man derfor, hvad jeg allerede har omtalt, har indnævret Begrebet af de Ting, hvorpaa der kunde erhverves Patentbeskyttelse, saaledes har man ogsaa dels taget under Overvejelse, om man ikke burde indskrænke Tidsrummet for Patentbeskyttelsen, og dels om ikke Afgiften burde betydelig forhøjes. Der har oprindelig været nogen Tilbøjelighed til at nedsætte denne Tidsgrænse af 15 Aar, meget betydeligt, endog saa til 5 Aar, men d'Herr. ville se, at Resultatet er blevet, at Flertallet kun med en ringe Undtagelse har forenet sig om at foreslaa, at det skulde forandres til 10 Aar. I Forbindelse dermed har man været enig om, at Afgifterne burde forhøjes, men ogsaa der er der dog nogen Meningsforskjel. Flertallets Forslag findes under Nr. 12 og gaar ud paa, at Afgiften skulde være 40 Kr. i hvert af de første 5 Aar og derefter i hvert af de følgende 5 Aar stige med 50 Kr., saaledes at Afgiften for det 10de Aar bliver 290 Kr. Et Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet et Ændringsforslag dertil under Nr. 13, som gaar ud paa noget at nedsætte disse Afgifter. Dette Mindretal mener, at man har været lidt for nærgaaende ved Ansættelsen af disse Afgifter. En Afgift, som i det 10de Aar bliver 290 Kr. og i det 9de Aar 50 Kr. mindre, en Afgift, som med andre Ord vil variere mellem 2—300 Kr. om Aaret i de sidste Aar, da Patentretten skulde være gældende, tror Mindretallet vilde være afstrækkende med Hensyn til at søge Patentbeskyttelse for Genstande, som nu siges

at være af mindre Bengeværdi. De store Opfindere, Opfindere af Ting eller Genstande, hvis Værdi maales ud i Tusinder af Kroner eller mere, for dem spiller det naturligtvis ikke saa stor en Rolle, om Afgiften sættes til 2—300 Kr. om Aaret, men hvad særlig den mindre Industri og særlig hvad Opfindelserne i Haandværket angaar, da tror Mindretallet, at det vil blive en altsfor følelig Afgift at erlægge 2—300 Kr. om Aaret. Mange af de Opfindelser, her er Tale om, vilde ikke have den pekuniære Betydning eller Værdi, at den kan bære saa store Afgifter. Det er altsaa, om jeg saa maa sige, i den mindre Industris Interesse, at Mindretallet anbefaler at moderere Afgiften noget, og for en saadan Moderation af Afgiften taler formentlig ogsaa den Betragtning, at naar man sætter Afgiften saa højt, som der er foreslaaet af Flertallet, saa bliver man derved strengere i sine Fordringer, end man er i noget som helst andet Land i Verden. De allerfleste europæiske Lande, og Nordamerika for den Sags Skyld ogsaa, have Patentbeskyttelse for et længere Tidsrum end de 10 Aar, som det ærede Flertal har forenet sig om at foreslaa, nemlig 15 Aar. Paa et enkelt Sted er det kun 14 Aar, men andetsteds er det 17 Aar; gennemgaaende er 15 Aar den almindelige Tid, paa hvilken Patentbeskyttelsen gives. Naar man altsaa har indskrænket Tiden til 10 Aar, bliver den Patentbeskyttelse, den Patentret, som man giver, af mindre Værdi, og naar man i Forbindelse dermed forhøjer Afgiften i meget høj Grad, stiller man sig for saa vidt her i Danmark paa en meget haardere og strengere Maade lige over for de patentsøgende og Patenthavere, end man gør saa at sige i hele den øvrige Verden. Der er i Udvalgets Betænkning anført, hvad Afgiften er i de forskellige andre Lande og navnlig i vore Nabolande, Norge, Sverige og Tyskland. Der er paavist, at selv om man fulgte Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 13, bliver Resultatet dette, at Patenthavere kommer til at erlægge ikke saa lidt højere Afgift end Tilfældet er i andre Lande; men vil man fastholde Flertallets Forslag under Nr. 12, saa bliver Afgiften meget, meget større end saa at sige i alle andre Lande. — Med Hensyn til Patentrettens Omfang, eller om man saa vil Patentbeskyttelsens Omfang, har Udvalget stillet et Forslag til § 5, som ikke er uden væsentlig Betydning. Naar da her Udvalget fremtræder som et Flertal og et Mindretal, hænger det sammen med, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal med Hensyn til § 1 over for Spørgsmaalet om Opfindelse af